

Det förtjänar framhållas att markägarna inom lappmarkerna haft mycket begränsad självbestämmanderätt i sina skogar fram till 1948, varför det allmänna synes ha särskilt ansvar för tillståndet i skogarna inom denna landsända och för att eftersläpningar i fråga om återväxtåtgärderna inhämtas. Särskilt motiverat synes det vara med stöd under den uppbyggnadsperiod som förestår, då stora arbetsinsatser är nödvändiga i fråga om utförande av såväl skogsbilvägar som återväxtåtgärder. Dessa senare åtgärder berör till mycket stor del rest- och trassskogar, som uppkommit på grund av olämpliga huggningsmetoder under en tid då de biologiska förutsättningarna för skogens reproduktion inom dessa områden ännu inte var fullt klarlagda.

Det är nödvändigt att skogsbruket inom lappmarkerna snabbt upprustas och restaureras, så att markens produktionsförmåga fullt utnyttjas för att skapa underlag för en jämn framtida virkesavkastning och därmed en tryggare försörjningsbas för denna landsdel.

Med stöd av det ovan anförda får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av statsverkspropositionen måtte besluta att å riksstaten för budgetåret 1962/63 under nionde huvudtiteln anvisa ett anslag av 1 500 000 kr. att användas till försöksverksamhet i lappmarkerna enligt det i skogsstyrelsens petita framlagda förslaget.

Stockholm den 26 januari 1962

Jan-Ivan Nilsson

i Tvärålund

Harald Larsson

i Hedenäset

Nr 460

Av herr Stiernstedt, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Lantmäteristyrelsen: Avlöningar.

(Lika lydande med motion nr 377 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1962

Lennart Stiernstedt